A TANÁCS 2009/138/KKBP KÖZÖS ÁLLÁSPONTJA

(2009. február 16.)

a Szomáliával szembeni korlátozó intézkedésekről és a 2002/960/KKBP közös álláspont hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és különösen annak 15. cikkére,

mivel:

(1) Az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának (ENSZ BT) a Szomáliával szembeni fegyverembargó elrendelésére vonatkozó 733 (1992), 1356 (2001) és 1425 (2002) sz. határozatát követően a Tanács 2002. december 10-én elfogadta a 2002/960/KKBP közös álláspontot ([1]).

(2) Az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa 2008. november 20-án elfogadta az 1844 (2008) ENSZ BT határozatot, amely további korlátozó intézkedéseket vezet be azok ellen, akik megpróbálják erővel megakadályozni vagy leállítani a békés politikai folyamatokat, vagy akik erővel fenyegetik Szomália ideiglenes szövetségi intézményeit vagy az Afrikai Uniónak a Szomáliában tevékenykedő misszióját (AMISOM), illetve cselekvésükkel veszélyeztetik Szomália vagy a régió stabilitását.

(3) Az egyértelműség érdekében a 2002/960/KKBP közös álláspont által bevezetett intézkedéseket, valamint az 1844 (2008) ENSZ BT-határozat alapján bevezetendő intézkedéseket egyetlen jogi eszközbe kell foglalni.

(4) Ezért a 2002/960/KKBP közös álláspontot hatályon kívül kell helyezni.

(5) Egyes intézkedések végrehajtásához szükséges a Közösség fellépése,

ELFOGADTA EZT A KÖZÖS ÁLLÁSPONTOT:

1. cikk

(1) A tagállamok állampolgárai részéről vagy a tagállamok területéről – származási helyüktől függetlenül – tilos fegyvereket és minden egyéb ezekkel kapcsolatos anyagot szállítani vagy értékesíteni Szomália számára, ideértve a fegyvereket és lőszereket, katonai járműveket és felszereléseket, katonai jellegű felszereléseket és a felsoroltak pótalkatrészeit.

(2) A tagállamok állampolgárai részéről vagy a tagállamok területéről tilos műszaki tanácsadást, pénzügyi vagy egyéb segítséget és a katonai tevékenységgel kapcsolatos kiképzést közvetlen vagy közvetett formában Szomáliának nyújtani, ideértve különösen a műszaki kiképzést és az (1) bekezdésben említett eszközökkel való ellátást, ezek előállítását, karbantartását vagy használatát.

(3) Az (1) és a (2) bekezdést nem kell alkalmazni:

a) a kizárólag az 1744 (2007) ENSZ BT-határozat 4. pontja szerinti misszió támogatására vagy e misszió általi felhasználásra szánt fegyverek és minden egyéb ezekkel kapcsolatos anyag szállítására vagy értékesítésére, valamint az ilyen célú katonai tevékenységekhez kapcsolódó technikai tanácsadás, pénzügyi vagy egyéb segítségnyújtás és képzés közvetlen vagy közvetett biztosítására;

b) a kizárólag a biztonsági ágazat intézményei kialakításának támogatására szánt fegyverek és minden egyéb ezekkel kapcsolatos anyag szállítására vagy értékesítésére, valamint az ilyen célú tevékenységekhez kapcsolódó műszaki tanácsadás közvetlen vagy közvetett biztosítására, az 1744 (2007) ENSZ BT-határozat 1., 2. és 3. pontja szerinti politikai folyamattal összhangban, valamint a 751 (1992) ENSZ BT-határozat 11. pontjával létrehozott bizottság (a továbbiakban: a szankcióbizottság) által a vonatkozó értesítés kézhezvételétől számított öt munkanapon belül hozott elutasító határozat hiányában;

c) a kizárólag humanitárius vagy védelmi célra szolgáló, halált nem okozó katonai felszerelésekre vagy a béke- és megbékélési folyamat keretében az Unió, a Közösség vagy a tagállamok által végzett intézményépítő programok – beleértve a biztonságpolitikai intézményeket is – céljára szolgáló, a szankcióbizottság által előzetesen jóváhagyott eszközökre; továbbá nem alkalmazandó a védőruházatra, ideértve azokat a golyóálló mellényeket és katonai sisakokat, amelyeket az ENSZ személyzetének tagjai, a média képviselői és a humanitárius és fejlesztési munkatársak, illetve a kisegítő személyzet tagjainak kizárólagos használatára, átmeneti jelleggel vittek be Szomáliába.

([1]) HL L 334., 2002.12.11., 1. o.

2. cikk

A 3. cikkben, a 4. cikk (1) bekezdésében, valamint az 5. cikk (1) és (2) bekezdésében foglalt korlátozó intézkedéseket a szankcióbizottság által kijelölt olyan személyekkel és jogalanyokkal szemben kell alkalmazni, akik:

— részt vesznek a Szomália békéjét, biztonságát vagy stabilitását – köztük a 2008. augusztus 18-i dzsibuti megállapodást vagy a politikai folyamatot – veszélyeztető cselekményekben vagy támogatják azokat, vagy erővel fenyegetik az ideiglenes szövetségi intézményeket vagy az Afrikai Uniónak a Szomáliában tevékenykedő misszióját,

— megsértik az 1. cikkben szereplő fegyverembargót és az ahhoz kapcsolódó intézkedéseket,

— akadályozzák a Szomáliába érkező humanitárius segélyek kiszállítását, az ezekhez való hozzáférést vagy szétosztásukat.

Az érintett személyek és jogalanyok felsorolása a mellékletben található.

3. cikk

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket a 2. cikkben említett személyek vagy jogalanyok számára történő fegyverszállításnak és minden egyéb ezzel kapcsolatos anyag szállításának vagy értékesítésének, valamint az ilyen célú katonai tevékenységekhez kapcsolódó műszaki tanácsadás, pénzügyi vagy egyéb segítségnyújtás és képzés közvetlen vagy közvetett biztosításának a megakadályozására.

4. cikk

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy megakadályozzák a 2. cikkben említett személyek tagállamuk területére történő belépését vagy azon keresztül történő átutazását.

(2) Az (1) bekezdés nem kötelezi a tagállamokat arra, hogy saját állampolgáraiktól megtagadják a területükre való belépést.

(3) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó, amennyiben a szankcióbizottság:

a) eseti alapon megállapítja, hogy belépés vagy átutazás humanitárius okokból indokolt, ideértve a vallási kötelezettséget is;

b) eseti alapon megállapítja, hogy a mentesség megadása támogatja a békére, a szomáliai nemzeti megbékélésre, valamint a régió stabilitására irányuló célkitűzéseket.

(4) Azokban az esetekben, amelyekben a (3) bekezdésnek megfelelően a tagállam engedélyezi a szankcióbizottság által megnevezett személyeknek a területére való belépést vagy átutazást, az engedély az abban megjelölt célra és az érintett személyekre korlátozódik.

5. cikk

(1) Be kell fagyasztani minden olyan pénzeszközt, egyéb vagyoni értéket és gazdasági erőforrást, amely a 2. cikkben említett személyek vagy jogalanyok birtokában van, közvetlen vagy közvetett ellenőrzése alatt áll, vagy az e személyek, illetve a nevükben vagy az irányításukkal eljáró, a mellékletben említett személyek vagy jogalanyok birtokában lévő, illetve közvetlen vagy közvetett ellenőrzése alatt álló jogalanyok tulajdonában van.

(2) Az (1) bekezdésben említett személyek és jogalanyok számára vagy javára sem közvetlenül, sem közvetetten, semmilyen pénzeszköz, egyéb vagyoni érték vagy gazdasági erőforrás nem bocsátható rendelkezésre.

(3) A tagállamok mentesítést adhatnak az (1) és (2) bekezdésben szereplő intézkedések alól az olyan pénzeszközök, egyéb vagyoni értékek és gazdasági erőforrások tekintetében, amelyek:

a) az alapvető kiadások fedezéséhez szükségesek, beleértve az élelmiszerek, bérlet vagy jelzálog, gyógyszerek és orvosi kezelés, adók, biztosítási díjak és közműdíjak költségeit;

b) a kizárólag az ésszerű mértékű szakmai tiszteletdíjak és a jogi szolgáltatások költségeinek kifizetésére szántak;

c) kizárólag a befagyasztott pénzeszközök vagy egyéb vagyoni értékek, illetve gazdasági erőforrások szokásos eszköztartási és kezelési díjainak a nemzeti jogszabályoknak megfelelő kiegyenlítésére szolgálnak;

d) rendkívüli kiadásokhoz szükségesek, azt követően, hogy az érintett tagállam erről a szankcióbizottságot értesítette és azt a szankcióbizottság jóváhagyta;

e) bíróság, hatóság vagy választottbíróság által elrendelt zálogjog vagy meghozott határozat tárgyát képezik, amely esetben a pénzeszközöket, egyéb vagyoni értékeket és gazdasági erőforrásokat a zálogjog vagy határozat végrehajtására fel lehet használni azt követően, hogy az illetékes tagállam a szankcióbizottságot értesítette, feltéve, hogy a zálogjog vagy határozat az érintett személy vagy jogalany szankcióbizottság általi kijelölése előtt keletkezett, és nem a 2. cikkben említett személy vagy jogalany javára szól.

(4) A (3) bekezdés a), b) és c) pontjában szereplő mentesítéseket azt követően lehet megítélni, hogy az érintett tagállam értesítette a szankcióbizottságot arról a szándékáról, hogy adott esetben e pénzeszközökhöz, egyéb vagyoni értékekhez és gazdasági erőforrásokhoz hozzáférést kíván engedélyezni, és a szankcióbizottság az értesítéstől számított három munkanapon belül nem hozott elutasító határozatot.

(5) A (2) bekezdés rendelkezéseit nem kell alkalmazni a befagyasztott számlákhoz hozzáadódó:

a) kamatra vagy egyéb hozamokra; vagy

b) olyan szerződések, megállapodások vagy kötelezettségek alapján esedékes kifizetésekre, amelyeket azelőtt kötöttek, vagy azon időpontot megelőzően keletkeztek, hogy a fenti számlák korlátozó intézkedések hatálya alá kerültek,

feltéve, hogy az ilyen kamat vagy más hozam és kifizetés továbbra is az (1) bekezdés hatálya alá esik.

6. cikk

A Tanács a mellékletben szereplő jegyzéket a szankcióbizottság döntése alapján állítja össze és módosítja.

7. cikk

Ez a közös álláspont az elfogadásának napján lép hatályba.

8. cikk

E közös álláspont felülvizsgálatára, módosítására vagy hatályon kívül helyezésére az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa által hozott, vonatkozó határozatokkal összhangban kerül sor.

9. cikk

A 2002/960/KKBP közös álláspont hatályát veszti.

10. cikk

Ezt a közös álláspontot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

Kelt Brüsszelben, 2009. február 16-án.

a Tanács részéről
az elnök
O. LIŠKA

MELLÉKLET

A 2., 3., 4. és 5. cikkben említett személyek és jogalanyok jegyzéke